

ØSTEUROPEISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.37 til Rumænien 19 – 27 maj 2007

Cluj – Iasi – Voinesti og Picioara Lupului

Rumænien er nu med i EU og det betyder at vi ikke kan søge penge hos Mellemfolkeligt samvirke til transporten. Men det betyder også at vi selv bestemmer hvem der skal køre transporten og at transporten kan køre den bedste vej. Jeg har hørt om Holstebro Nødhjælp, de kører for andre foreninger også, så dem spurgte vi. Vi læssede fra vores lager i Rødekro onsdag 16 maj kl. 10 (jeg skulle lige hjem fra natarbejde først). Niels Halkjær var chauffør og sættevognen var en lukket på 95m³., alt planlagt kom med.

Følgebilen startede lørdag 19 maj kl. 5 om morgenen med Elvira og Robert Nissen Kegnæs, Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup og Arne Lorenzen i min Passat. Vi kørte i dejligt vejr gennem Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet, og Ungarn. Vi sov på motel i Abonoy og fortsatte søndag morgen kl. 8 mod den Rumænske grænse som hurtigt blev passeret ved 11 tiden rumænsk tid. Vi nød vores medbragte mad i bjergene og fortsatte direkte til Filantrop's lager ved kirken i Cluj. Lastbilen holdt foran kirken, vi åbnede porten og Niels bakkede op til lageret. Umiddelbart efter kom Josef og et par medhjælpere og aflæsningen kunne starte uden nogen form for toldarbejde og problemer, det er lidt underligt, men rart. Filantrop fik små stole,14 kørestole, tøj, 1 madras, 10 sygeplejeartikler, 30 div. handicap ting, 1 kasse briller, 8 reoler og vi havde 1 palle computer til en skole i Zalau. Computerne var der kommet en dame efter, men de fyldte mere som hun havde regnet med, så hun måtte skaffe en bil mere. Vi havde planlagt at køre til Hirlau med 100 kasser tøj, men Hjemmet i Hirlau har de sidste år været under administration og hver gang skal vi meddele vores ankomst til hovedkontoret i Iasi, og hver gang når vi kommer til Hirlau ,ringer direktøren til Iasi og spørger om han må modtage vores sending. Men dagen efter lastbilen var læsset og kørt, fik vi en fax hvorpå stod at tøjet skulle desinficeres, det har det skullet i mange år for at komme ind i Rumænien. Arne V. sendte desinficerings dokumentet til Iasi og udbad sig svar samme dag. De svarede først næste dag og ikke med et klart ja, så Arne V. meddelte dem, desværre det var i går i skulle svare så vi kommer ikke. Vi ville ikke bruge 1/2 dag på at være til grin for dem, men vi har stor medlidenhed med Hirlau' s beboer. Vi læssede de 100 kasser af i Cluj og nogle andre som vi ikke kender får så tøjet. Vi aftalte med Niels at vi ville stå op kl. 5 mandag morgen og køre direkte til Iasi, vi ville møde ham lige efter byskiltet på lastbilvejen. Det er langvej så det vil blive efter kl. 13. Niels ville køre halvvejs om søndagen. Om aftenen spiste vi hos familien Josef, de nødvendige donationspapirer blev skrevet af Josef efter vores anvisning. Josef havde besøg af Klaas fra Holland, hans forening sender også ting til Filantrop, og vi har før mødt ham. En hyggelig og nødvendig aften og dejlig mad. Vi sov i Vasilie's store hus.

Mandag ved 8 tiden holdt vi og fik vores morgen kaffe. En del steder er vejen dårlig, men det har før været værre, den bliver ødelagt hver vinter, og først repareret om sommeren. Iasi blev nået kl. 13.10 og Niels holdt på aftalte sted, så vi fortsatte til banegården. Her kom OB nye bestyrelses medlem og kasserer Jørn Franke Hansen Københoved med i bilen. Jørn var på ferie i Rumænien, så det var dejligt at få ham med ud til vores modtagere i Iasi. Første aflæsning var ved Mor og barn hjemmet, Marternus, et hjem for unge ugifte mødre fra 13- 18 år. Til dem havde vi 9 stole,2 legetøj,21 tøj, 15 div. møbler, 2 madrasser 2 senge, 3 barnesenge ,3 strygebræt, 6 strygejern , 11 kasser køkkenting og 3 lamper. Lederne var

meget glade på pigernes vegne for vores donation, de manglede det hårdt , lageret var tomt. Igen fortalte de hvor betydningsfyldt donationen var, og hvor meget tingene betød for de unge mødre når de nu skulle stifte hjem, ingen andre som jer kommer med sådan en god donation. Jeg forklarede at jeg havde ting til dem på lager til næste transport. Vi fortsatte, ca. 12 km ud af vejen, til Landsbyen Voinesti . Her er der en gammel skole med 3

klasseværelser og 1 lille børnehave. De fik 65 skoleborde, 166 stole, 7 kateter/ skriveborde, 6 borde, 11 kontorstole, 1 kørestol til handicappet elev, 3 tavler ,2 reoler og lidt stole til børnehave. Det ene classesæt og 4 skriveborde og 2 reoler m.m. blev leveret på den store skole. Vi forklarede at vi ville komme igen onsdag hvor vi kunne tale om tingene og samle de 3 skriveborde som jeg havde demonteret. Lidt at spise måtte vi have inden vi fortsatte tilbage mod Iasi ,da var klokken blevet 16.45, og vi havde 2 steder mere. Vi kørte til rådhuset i Ciurea kommune, det var lukket. Vi fandt nogle mennesker og bad dem ringe til borgmesteren, 5 min. senere var han der. Jeg havde regnet med at han ville modtage klasse sættet til landsbyen Slobozia, på rådhuset, efter aftale skulle han sørge for den sidste transport, der er faktisk ingen vej kun nogle dårlige hjulspor, men han forklarede at dem kunne vi også læsse af i landsbyen Piciora Lupului, så ville han klare sidste transport derfra. Vi vendte og kørte de sidste km. ned af en støvet grusvej . Undervejs mødte vi nogle store drenge dem stoppede borgmesteren og tog med til skolen, et par andre hjælpere var også mødt. Så måtte vi ind i varmen og løfte de sidste møbler ned, der var over 30 .0 måske 40.0 inde i bilen, så det blev møblerne ikke lettere, af men kl. 18.30 var lastbilen tom ,og vi var trætte og beskidte. Til skolen i Slobozia havde vi 16 2 mandsborde 38 stole, 2 legetøj. Borgmesteren fik 18 kasser børnetøj til uddeling og 4 kasser legetøj. Skolen i Piciora Lupului fik 44 skoleborde 87 stole 2 kateter ,4 legetøj og 10 børnehave borde med stole. Borgmesteren takkede for denne og sidste donation, han var meget taknemmelig og glad for alle de skolemøbler vi har leveret til hans 4skoler (på de 2 sidste transporter har hans skoler fået møbler, så man forstår godt han var glad, ved sidste transport var han ikke hjemme). Vi takkede Niels for turen og håber han kan køre for os næste gang. Nu gik turen tilbage til Iasi, Jørn havde reserveret hotelværelse på Hotel Continental. Et velfortjent bad og så gik vi ud for at spise.

Tirsdag kørte vi til Ibanesti som ligger helt oppe ved grænsen til Ukraine, (de sidste ca.10 km er der kun jordvej) jeg havde et sold med til deres mejetærsker, det har de manglet i 2 år, men sidste år kunne jeg ikke skaffe et. Dette sold har en venlig landmand betalt og jeg lovede at levere det. Disse 2 familier som vi besøgte har jeg kendt siden 1994 da jeg var med den første følgebil, lastbilen havde da landbrugsmaskiner med, og foreningen som donerede var Landmænd for kristus. På tilbagevejen besøgte vi hjemmet i Hirlau . Vi talte med Victor som normalt er vores tolk. Den tekniske chef var desværre taget hjem, men Victor ville fortælle hende at vi havde været der og at vi var kede af at de ikke måtte få tøjet som var specielt pakket til dem .Vi spurgte om de ikke kunne bruge tøjet og Victor svarede at det kunne de bestemt, vi spurgte om vores tøj tidligere havde fejlet noget eller været dårligt. Victor svarede at alt havde altid været ok. Direktøren har ingen power og gør intet uden at spørge i Iasi. Der sker noget i Hirlau ,Victor er flyttet ned i ny indrettet lokaler med fliser på gulv og væg og mange nye redskaber til træning, det så rigtigt flot ud. Jeg bad Victor om han kunne finde ud af hvad der stod i den Rumænske lov nr. 165 / 14.02.2007 som kontoret i Iasi henviste til, det ville han forsøge og sende til Arne V. Om aftenen spiste vi på en udvendig restaurant , der fik vi besøg af Maria (pigen uden hænder), hun havde en ven med. Onsdag morgen kørte vi ud til skolen i Voinesti som lovet. I den gamle skole var vores møbler taget i brug. Jeg forklarede dem at de skulle bytte et par borde så de var ens i hver klasse og at det var muligt. Jeg bad om at se den lille skole som hun havde sendt mangelliste

på. Skolen lå ca_ 2-3 km derfra, de havde ingen bil så vi efterlod Elvira og Robert. Skolen var i et privat hus, der var ikke vej derhen kun græs. Der var denne dag 7 elever i et lille rum, møblerne var pæne gamle borde og bænke, der var pænt rent men ingen plads. Børnene sang for os. Lærerinden kørte med os tilbage og vi måtte have et par flasker med som tak .På den store skole havde de brugt møblerne i et andet klasseværelse som aftalt, men det var ok, de skulle blot finde de sidste 2 borde af den slags som de havde der. Vi drøftede hvad de manglede, og hvad vi har mulighed for at hjælpe med. Det er lidt svært her for lokalerne bruges 2 gange dagligt og til store og små børn. Vi mangler 1-4 klasse møbler til flere skoler og kan derfor ikke løse problemet. For 2 år siden var det omvendt, da havde vi små møbler og manglede store. Da vi i november besøgte dem fortalte vi også dem at vi ikke kunne levere små møbler. De leverede skriveborde blev samlet og fru direktør smed straks det gamle inventar ud af hendes kontor, hun var meget glad for det næsten nye skrivebord. Lidt at spise og

drikke måtte vi igen have. Det var virkelig rart med dette ekstra besøg, nu ved jeg at det bliver brugt på bedste og pæneste måde og direktøren var taknemmelig. Vi spurgte om der var skole med store elever i nabo byen, direktøren tilbød at spørge om de var interesseret i et besøg af os, det var de. De ville sende en vagt ud til vejen så vi ikke kørte til en forkert skole. Skolen ligger i Miroslava, det er en Landbrugsskole og skole med 8. -10. klasse. Deres behov er stole, bordene er doneret af anden organisation. Men stole er ofte et problem for os så vi må nok melde pas har tidligere besøgt skolen, men ikke for at se møblerne. Denne skole havde over 200 elever på Boris landbrugsskole i denne uge. Lige før Iasi besøgte vi et kloster. Nicolina skole i Iasi har vi flere gange leveret ting til, dem besøgte vi, og spurgte efter deres gymnastiksal . Til den havde de i efteråret faet en ny buk og en ny plint men begge var allerede defekte. Jeg havde et billede med af gymnastik redskaber som vi har, dem ville de meget gerne modtage. De havde ikke regnet med at se os mere da de nu er med i EU, men de var glade for besøget. Jeg kørte forbi den skrækkelige boligblok med sorte mure og uden vand el og gas, men der bor mange fattige familier der.

Torsdag morgen kørte vi mod Tirgu Frumos, vi stoppede 27 km ude i Landsbyen Budai og gik ind i skolen . Vi mødte fru direktør, som fandt en Engelsk lærer. Skolen har 100 elever fra 1.-8. kl. ,1. sal er ved at blive renoveret der er 4 klasseværelser og nogle defekte horde og bænke. Renoveringen skal være færdig til skolestart 15 sept. Vi vil forsøge at hjælpe med 4 klasse sæt til 5.-8. klasse men helst inden september. Der er kun 15- 17 elever i hver årgang så det burde være muligt. Resten af dagen var vi turist i Iasi og temperaturen var 38. Fredag morgen kl. 5 forlod Jørn os, han tog med toget syd på. Ved 7.30 tiden startede hjemturen , vi kørte igennem den skønne Bicz dal . I Cluj afleverede vi de kvitterede donationspapirer til Eva, og fortsatte mod grænsen. Motellet i Abonoy blev nået ved 23 tiden.

Lørdag morgen kl.8 fortsatte hjemturen i gennem Ungarn - Slovakiet - Tjekkiet - Tyskland. Alle blev afleveret ved deres bopæl, og jeg var hjemme kl. 2.30. Turens længde var på 5100 km. Tak for samvær på turen.

*Med venlig hilsen
Østeuropæisk Børnehjælp.
Rumænien afdeling
Arne Lorenzen
Kegnæs
Tlf. 74 40 52 47 - 40 86 52 47*